

Складнощі в європейському управлінні

Формування нового складу Єврокомісії є складним і болючим процесом. Її президентка має намір одноосібно очолити інституцію, яка має намір розширити сферу своїх повноважень, включивши до неї геостратегію, тобто зовнішню та оборонну політику. Це не обійдеться без певних проблем. Держави-члени неохоче йдуть на це, і серед самих комісарів немає місця для вільнодумства, що пояснює відставку Тьєррі Бретона.

Його можна було б критикувати за надмірну активність, якби ця критика була виправданою в інституції, яку критикують за повільність та млявість, але аж ніяк не за ефективність, незалежність та компетентність. Він рухав Європу вперед у всіх сферах своєї діяльності, і його буде не вистачати в колегії єврокомісарів, яку дедалі частіше критикують. Ослаблений французький президент не відчував, що повинен боротися за те, щоб відстояти його кандидатуру, і це дуже шкода.

Дійсно, європейська політика стає дедалі більш незбалансованою під впливом Німеччини, яка сама перебуває у скрутному становищі через свою ретроградну економічну політику. Це загрожує всьому Європейському Союзу, даючи аргументи його традиційним супротивникам.

Настав час означити зміни в управлінні інституціями, ще до того, як одного дня вносити поправки до договорів. Необхідно адаптувати новий спосіб ведення справ до нової ситуації: загрози зі Сходу та конкуренція з боку Заходу та Азії вимагають стрибка віри й зміни напрямку, який чудово визначив і рекомендував Маріо Драґі в економічній сфері і який сам Емманюель Макрон відстоював у зовнішній та оборонній політиці.

На кону легітимність спільних інституцій, яких ми так гостро потребуємо і які, схоже, важко справляються зі змінами.